

[Wilhelm.]

styrelserne i visse af selskaberne, det skal jeg vende tilbage til. Man taler om redelig forretningsskik og god forsikringspraksis. Kan man være så betænkelig ved det, når man ser, hvor lidt det i grunden har betydet, da de samme ting står i megen anden lovgivning om erhvervsvirksomhed? Og så er der bare tilbage forsikringsrådets sammensætning og lidt fordeling af udgifterne til dækning af forsikringstilsynets virksomhed, en omfordeling af udgifterne, og noget, der er endnu mindre end de her nævnte ting. Det er, hvad det drejer sig om, og det er efter min mening småforbedringer. Vi vil ikke modsætte os dem, men det er i virkeligheden noget nusseri.

Med hensyn til de offentlige repræsentanter i bestyrelsen kan jeg da godt sige, at det ikke bliver – jeg tror, det var hr. Melchiorss side af salen alene, der er interesseret i at hale frem, hvad erfaringerne egentlig er med offentlighedens repræsentanter i bankbestyrelserne. Hvad er erfaringerne fra Universalbanken? Hvad er erfaringerne fra Sparekassen, for Møn og Omegn? Jeg tror ikke, man kan sige, at disse offentlighedsrepræsentanter hverken har udgjort nogen større garanti for offentligheden eller har udgjort nogen større risiko for de mest vanvittige transaktioner i sådanne foretagender, og vi har heller ikke de store forestillinger om, at de vil betyde noget i denne sammenhæng.

Jeg finder, at det er meget vanskeligt at se – jeg vil da gerne have det uddybet – hvad der er den konkrete baggrund for det konservative centrumsfremskridts formodning om, at dette er et stykke på vejen til en socialisering af hele forsikringsvæsenet. Hvor ligger konkret deres fornemmelse af, at dette vil betyde en sådan udvikling? Jeg ser ikke, at det ligger nogen som helst steder, men jeg synes alligevel, man skylder historien at sige, at i fremsættelsestalen er ministeren meget tilbageholdende, når han beskriver baggrunden for kommissionens nedsættelse. Det står i spalte 2 på første side, hvad der var baggrunden for kommissionens nedsættelse i 1962, og her glemmer ministeren beskedent at nævne, at den egentlige baggrund for denne kommissions nedsættelse var, at der i socialdemokratiet i 1962 i forbindelse med kongressen og det nye partiprogram var et flertal for, at man skulle nationalisere forsikringsvæsenet, men at det blev forpurret ved, at ledelsen på den kongres i stedet for lovede at få

nedsat en kommission, og her er resultatet: de 13 små punkter, der resumeres på side 54 og 55, og en ikke så ringe del, kvantitativt i hvert fald, af den nuværende regering og den nuværende socialdemokratiske gruppe tilhørte de lovende unge mennesker i socialdemokratiet, der dengang løb stormløb mod partiledelsen for at få et nationaliseringsforslag. Her har vi deres resultat 15 år efter.

Handelsministeren (Ivar Nørgaard):

Det må jo siges at være en noget blandet modtagelse, forslaget har fået, og jeg kan ikke med samme hjertelighed takke ordførerne, som jeg kunne for modtagelsen af de øvrige forslag.

Det havde jeg heller ikke ventet, og jeg havde heller ikke ventet, at man regnede med, at dette forslag skulle kunne ryge hurtigt igennem dette folketing. Jeg er enig med de ordførere, der har fremhævet, at sagen kræver en længere og grundigere behandling, end det vil være muligt at foretage i denne samling.

Når jeg alligevel har fundet det væsentligt at fremsætte forslaget, skyldes det, at der igennem årene har været et udtalt ønske om at få en grundig debat om forsikringsvæsenet og dets indretning, og der har været fremsat utallige ønsker om også at få en revision af det samme forsikringsvæsen.

Da vi har haft nedsat en kommission, der har afgivet flere betænkninger, og den sidste af de planlagte er afgivet, har vi følt, at det var rigtigt, at vi så drog konklusionen foreløbig på dette selskabsretlige område og lagde den frem til drøftelse i folketinget og i et folketingsudvalg. Så håber vi på, at den vil indgå i den almindelige politiske debat, efterhånden som sagen behandles i udvalget og i folketinget.

Derfor synes jeg ikke så godt om betegnelsen at lægge det i en mølpose. For så sker der jo ikke mere. Jeg kan godt se, at det kan være vanskeligt at bruge meget tid de resterende dage, man har for udvalgsarbejde inden sommerferien. Men jeg synes alligevel, man bør have denne sag liggende ikke i en mølpose, men på bordet, sådan at man kan drøfte problemerne i den også mellem de to samlinger. Jeg vil så genfremsætte forslaget efter sommerferien, og så håber jeg, at man vil kunne komme ind i en grundig udvalgsdrøftelse om enkelthederne i forslaget.

Det er jo karakteristisk, at man fra den ene side i salen finder, at dette er et meget vidtgående, rigoristisk statsreguleringsforslag, som